

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین «سعیدی- سعید افغانی»

۱۳ اپریل ۲۰۱۵

تعویذ برای ایجاد محبت مخالف شرع است!

در اصول شرعیت اسلامی، همه روابط انسانی باید در پرتو و چوکات ضوابط و قواعد اسلامی ایجاد و تحکیم یابد. هر آن رابطه ای که بین انسانها (مرد و زن) بر اصول، چوکات و ضوابط شرعی ایجاد نگردد و در خلاف آن باشد شرعاً مردود و هرگز مورد پذیرش یک مسلمان و اسلام نمی باشد. روشن است که دوستی و مؤدت خارج از اصول اسلامی برای هیچ یک از طرفین الزام آور هم نیست و تعهدی را به نفع یا ضرر آنها به دنبال ندارد.

شرع اسلام برای محبت، مؤدت و دوستی بین مرد و زن و بین زوجین چاره ای دقیق و عملی را سنجیده می خواهد که این روابط و دوستی بین (مرد و زن) باید با «عقد» و «پیمان» مستحکم، برای طرفین لازم الاجراء باشد. دین مقدس اسلام بدین باور است که ارتباط بین جوانان (مرد و زن)، یک نوع ارتباط انسانی است که در نوع خود می تواند این روابط به شکل عقد ازدواج تحقق و تضمین گردد.

دین مقدس اسلام می خواهد که با انعقاد این قرارداد (عقد زواج)، هر دو طرف (زن و مرد) در برابر یک دیگر متعهد شوند، و هر دو طرف باید به تحقق مواد مندرج عقد ملزم باشند.

هدف نهائی که شرع اسلامی از انعقاد این عقد در نظر می گیرد، تحقق بخشیدن، ارتباط شرعی و ایجاد محبت، صمیمیت، مهر و عشق واقعی بین طرفین و تداوم نسل بشری به صورت احسن و با محتوی تر است.

در این عقد نه تنها صحبت ها و تبادل کلمات عاشقانه بین طرفین (مرد و زن) بلکه تماس های بدنی هم داخل محدوده شرعی می گردد. اسلام اجازه نمی دهد که با ایجاد روابط غیر شرعی در نهایت امر به تحریم حلال و یا تحلیل حرام منتهی گردد. هر زمانی که این روابط، ضوابط حلال و حرام را متزلزل و یا هم زیر سؤال قرار دهد، شرع اسلامی آن را مردود دانسته و رد می نماید.

شرع اسلامی با تمام صراحت بیان می دارد که ایجاد مؤدت و دوستی بین پسر و دختر با انعقاد عقد شرعی به شکل واقعی آن ایجاد گردیده و این عقد مانع ترك واجبات دین مانند نماز، روزه، حج غیره و غیره ... نیز می گردد. نقطه قابل دقتی که شرع غرای محمدی در عقد این دوستی و مؤدت بین طرفین در نظر می گیرد، اینست که این روابط دوستی را بین طرفین انحصاری می سازد و نمی گذارد که این دوستی شامل حال تعداد کثیری شود، طوری که این شیوه دوستی امروز در جوامع غربی به یک شیوه و رفتار معمولی مبدل گردیده است.

دین مقدس اسلام با عقد مقدس (زواج) می خواهد تضمین واقعی را در بین طرفین به وجود آورده و می خواهد که (پسر و یا دختر) فقط دوست، رفیق و شریک زندگی به یک دیگر باقی بمانند و هریک از طرفین در خدمت اهداف و مقتضیات دوستی با هم پایدار باقی بمانند.

مطابق مواد مندرج این عقد مقدس که به حضور داشت شاهدان و ولی طرفین، با خواندن خطبه و الزامات مادی، صورت می گیرد، هر دو جانب (پسر و دختر) نمی توانند در يك زمان با دو دختر و یا هم دو پسر تعهد ببندند. در این تعهد هر دو جانب مکلف می گردند که استفاده و جود در چوکات شرعی بدون محدودیت زمانی و مکانی، در اختیار یک دیگر قرار می دهند.

دین مقدس اسلام در ارتباط دوستی بین طرفین (پسر و دختر) اداب دوستی خاصی را دنبال می کند و می خواهد که این دوستی صرف به وسیله تعویذ و تومار نه بلکه این دوستی باید، سچ، نظیف، دوامدار، هدفمند باشد، بر همین بنیاد است که نصیحت و دستور شرع برای پسر و دختر اینست که قبل از انتخاب دوست، هدف خود را از دوستی باید معین کرد.

شرع اسلامی کوشش می کند که دوستی باید مبتنی بر اهداف صحیح، معقول و مناسب باشد. اگر این دوستی هدفمند و نامناسب باشد، و صرف برای استفاده جنسی بناء یابد، به حیث دوستی بی هدف به شمار می رود که تعویذ و تعویذ نویسان هم نمی توانند آن را شرعی و مقبول سازند.

خواننده محترم!

یکی از ساحه های فعالیت ملا های تعویذ نویس که زیادترین شان در زیارت های مشهور و معروف افغانستان جای گرفته اند، نوشتن تعویذ های ایجاد محبت خارج عقدی در بین جوانان و به خصوص بین نامزادان و در مجموع بین زن و شوهر است.

هستند مراجعین این تعویذ نویسان که خواستار ایجاد محبت و دوستی در خارج عقد های شرعی می باشند، ولی ناگفته نماند که در برخی از اوقات مراجعانی هم در نزد همین تعویذ نویسان مراجعه می نمایند که خواستار ایجاد تفرقه و دشمنی در بین فامیل ها و رقبای دوست دختر و دوست پسر خویش می باشند.

تعویذ نویسان مطابق خواست مراجعان مصروف سحر و تعویذ نویسی سحری شده و گویا به زعم و یا تلاش کاذبانه خویش و در تناسب با مقدار پول تأدیه شده، اندازه مهر و محبت، و مقدار شر و عداوت را زیاد و کم می سازند؟! این افراد خلاف ارشادت رسول الله صلی علیه وسلم بوده و خلاف شرع غرای محمدی غرض به اصطلاح معالجه خویش به این ساحران تعویذ نویس مراجعه می نمایند، در حالی که این مراجعه و طلب کمک از ساحران خلاف شرع و نصوص شرعی است.

پیامبر بزرگوار اسلام محمد صلی الله علیه وسلم فرمود است: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ فَصَدَّقَهُ؛ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا». (مسلم) (اگر شخصی نزد کاهنی برود و از او در مورد چیزی سؤال بکند، سپس او را تصدیق بنماید، نماز چهل روز پذیرفته نخواهد شد).

همچنین در حدیثی از حضرت ابو هریره رضی الله عنه روایت است: رسول الله -صلی الله علیه وسلم- فرموده است: «وَمَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ». (ابو داوود) ترجمه: و هر کس نزد کاهنی برود، و او را در گفته هایش تصدیق بکند، با این کار، به آنچه بر محمد نازل شده کفر ورزیده است.

عمل به دساتیر اسلامی بعد از رسیدن به شخص امر حتمی بوده و انسان مسلمان در صورت تخلف از آن قابل مواخذة شرعی می باشد. الهی ما را هدایت نیکی کن آمین یا رب العالمین آمین

تتبع ونگارش :
الحاج داکتر امین الدین «سعیدی- سعید افغانی»
مدیر مرکز مطالعات ستراتژییک افغان ومسؤول مرکز فرهنگي د حق لاره- جرمني